

ת"פ 29948/05/21 - מדינת ישראל נגד ראמי אליאדנה, מחמד אלרמילי ע"י המתמחה אלה פרדי בשמו של, מעתז אלעבייאת, עבד אל מונעם אלעמור ע"י, ראשיד נסאסרה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 29948-05-21 מדינת ישראל נ' אליאדנה ואח'

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא

המאשימה	מדינת ישראל ע"י עו"ד אסף בר יוסף נגד
הנאשמים	1. ראמי אליאדנה 2. מחמד אלרמילי ע"י המתמחה אלה פרדי בשמו של עו"ד ראיד אלעברה 3. מעתז אלעבייאת (עציר) 4. עבד אל מונעם אלעמור ע"י ב"כ עוה"ד הרצל סמילה 5. ראשיד נסאסרה

הכרעת דין

1. החלטתי לזכות את נאשם 2 מהמיוחס לו בכתב האישום ולהרשיע את נאשם 4 במיוחס לו בכתב האישום.

רקע

2. בעניינם של חמישה נאשמים הוגש ביום 14.5.21 כתב אישום המייחס להם עבירות שונות במסגרת הפרות הסדר שהתרחשו בעיר רהט במהלך מבצע "שומר חומות".

הכרעת הדין שלהלן היא בעניינם של נאשמים 2 ו- 4 בכתב האישום.

נאשמים 1 ו-3 נדונו בחודשים אוגוסט וספטמבר 2022 במסגרת הסדרי טיעון לעונשי מאסר בפני מותב אחר.

בעניינו של נאשם 5 הודיעה המאשימה ביום 12.1.23, לאחר שמיעת כלל הראיות בתיק, כי החליטה לחזור בה מכתב האישום ובהסכמת הנאשם ניתנה החלטה לפי סעיף 94(ב) בחסד"פ.

3. על פי כתב האישום התלוי ועומד בעניינם של נאשמים 2 ו-4, בתאריך 10.5.21 בשעה 22:00 לערך התקבל דיווח במוקד 100 על הפרות סדר אלימות במספר מוקדים ברהט. שוטרים שהגיעו למקום נתקלו בהתקהלות של אנשים רבים, חלקם רעולי פנים, אשר הציתו צמיגים בכיכר המתנ"ס בעיר וחסמו צירי תנועה, תוך קריאות שונות. עם הגעת ניידות המשטרה למקום המתפרעים החלו ליידות אבנים אשר פגעו בניידות המשטרה וגרמו להם נזק. בעקבות זאת השתמשו השוטרים באמצעים לפיזור המתפרעים. בהמשך לכך, המשכיו מספר מתפרעים רעולי פנים ובהם גם **נאשם 2** ליידות אבנים גדולות לעבר השוטרים.

במקביל בכיכר במתנ"ס יידו כ- 200 מתפרעים אבנים רבות לעבר השוטרים.

במקביל, ליד חנות בשם "תאמר נרגילות" בשכונה 19 יידו מספר מתפרעים ובהם **נאשם 4** אבנים לעבר שוטרים ממרחק של 5-10 מטרים. השוטר רוני שהיה במקום שלף את אקדחו האישי ואף דרך אותו, כדי להרתיע את ההמון שהיה סביבו, מתוך חשש לחייו.

בגין כך, יוחסו לנאשמים 2 ו-4 עבירות **התפרעות** לפי סעיף 152 לחוק העונשין וניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1)+(3) בצירוף סעיף 25 לחוק.

מהלך המשפט:

4. ביום 01.02.22 נמסר מענה לכתב האישום.

הנאשם 2 מסר כי הוא כופר בכל עובדות כתב האישום, ללא טענת אליבי או זוטא. הנאשם 2 מסר כי היה במקום אך לא היה רעול פנים. מדובר במקום מסחרי ובערב החג אנשים רבים שהו במקום לקניות. כשהתחיל האירוע הנאשם ברח ונתפס אך הוא לא קשור לאירוע, לא יידה אבנים, לא היה רעול פנים ולא השתתף בהפגנה.

נאשם 4 מסר ביחס לרקע הכללי לכתב האישום, כי מדובר בעובדות שידועות מהתקשורת אך הן לא קשורות לנאשם 4 ולא מעניינו. הנאשם 4 כפר מחוסר ידיעה בכלל העובדות שאינן קשורות אליו. הנאשם אישר שהיה במקום אך כופר בכך שיידה אבנים או שהיה שותף למתפרעים. נמסר כי הנאשם הוא שחקן כדורגל והיה בדרכו לאימון לפני משחק. המגרש נמצא במקום לא מרוחק וכשהוא עבר במקום נלקח ביחד עם אחר.

התיק נקבע לשמיעת ראיות.

מהלך המשפט:

5. בבית המשפט נשמעו ראיות ביום 29.09.2022 וביום 14.11.2022. כאמור לעיל דיון ההוכחות התקיים גם בעניינו של נאשם 5. להלן יפורטו העדויות הקשורות לעניינם של נאשמים 2 ו-4 בלבד. מאחר שכתב האישום לא מייחס להם פעילות משותפת ועל פי כתב האישום נאשמים 2 ו-4 שהו במקומות שונים תבוצע סקירה להלן ככל הניתן תוך הבחנה בין שני הנאשמים.

6. בעניינו של נאשם 2 העידו עדי תביעה 1, 2, 5 ו-15.

עמוד 2

עד תביעה 1 מר עמירם בוטבול שימש בזמן הרלוונטי כקצין בילוש בתחנת רהט.

העד תאר את הרקע לאירועים ואת ההתרחשות ברהט עם הגעת השוטרים למקום. העד תאר שהיו מעט שוטרים מול המון, ביצעו מספר מעצרים ובלית ברירה חזרו לתחנה, להתחמש, להתרענן ואז חזרו לשטח. בכל פעם שחזרו לשטח ההמון התקרב יותר לכיוון תחנת רהט. באירוע שהתרחש ליד כיכר המתנ"ס, מרחק של כ- 700-800 מטר מהתחנה, התגודדו המון אנשים וזרקו אבנים על השוטרים. **"פיצצו אותנו באבנים מכל הכיוונים... קריאות של אללה וואכבר, הצתת צמיגים והשחתת רכוש, זריקת אבנים על ניידות וניסיון להגיע אלינו, לשוטרים, ולזרוק אבנים מטווח קרוב"** (עמוד 38 משורה 3).

העד תיאר את התנהלותו במקום בין היתר לקח שני שוטרים גבריאל (ע.ת.2) וסתיו (ע.ת.15), לקחו רימוני הלם והתחילו לפעול ולבצע מעצרים. כל זאת, תוך כדי מטח אבנים. העד תיאר את האירוע כ"זירת קרב" ממש. במקביל השוטר חי (ע.ת.4) היה בניידת וקיבל ממנו הוראות. העד זיהה מספר חשודים וזרקים אבנים, נתן הוראה לחי להיכנס תוך כדי שהוא רץ לכיוון המדרגות של קופת חולים, מהצד השמאלי של החנייה. הוא זיהה 3 חשודים רצים לכיוונו וכשראו אותו ניסו לברוח לתוך סמטה קטנה שהיא ללא מוצא. לדבריו בשלב זה פתח רימון הלם כי הוא לא מכיר את המקום והכל היה חשוך ואז הוא הבין שהסמטה סגורה ומוקפת שיחים בגובה של 2.5 עד 3 מטרים ואין לאן לברוח. בסריקה איתר את שלושת החשודים כשהם מתחבאים במקום. הוא גלגל את רימון ההלם והתחיל לבצע מעצר. העד עצר חשוד מבלי שראה את פניו או את הידיים שלו והוא משתמש בכוח כדי להשלים את המעצר באופן מהיר. החשוד התנגד והוא עצמו גם נפצע מהמנוף של הרימון ומהמאבק. הוא יצא מהמקום עם שלושת החשודים לכיוון הניידות תוך כדי שמשליכים עליהם אבנים מכל הכיוונים והחשודים הובאו לתחנה. לאחר מכן, בהמשך הלילה היו אירועים רבים נוספים. החשוד שתפס הוא נאשם 2. העד מסר שהוא מכיר, בתור קמ"ן התחנה את משפחת אלרמילי כמשפחה טובה ונורמטיבית אבל באותו יום היה סחף של כל החבר'ה הצעירים בעיר. העד אישר את הפרטים הרשומים בדוח הפעולה שלו. העד עמד על כך שזיהה את החשודים שהם זורקים אבנים מדובר בקבוצה גדולה ומתוכה זיהה שלושה חשודים שרצו לכיוונו ושהם נלכדו בתוך הסמטה **" אני ראיתי אותם ורצתי בשביל ללכוד אותם, זה לא שאני הגעתי לשם במקרה.. זה היה מתוכנן, מערב מתוכנן שצלח, לשמחתי"**. (עמוד 41 שורה 29). העד הדגיש שהיה עם וסט וקסדה. הוא עצמו לבש בגדים אזרחיים אבל שאר השוטרים שאיתו לבשו מדים, כמו כן צעקו לחשודים שמדובר במשטרה והזדהו. העד תיאר את המעצר: **" בזמן המנוסה, כשהם באו לרדת במדרגות והם ראו אותי, לא הייתה להם ברירה והם פשוט נכנסו לתוך סמטה... היא פחות או יותר ארבע על ארבע. היא מכוסה בעצים סבוכים גבוהים... זאת אומרת שאין איך לצאת משם. לצאת משם זה רק אלי, אין דרך אחרת, אז מה שנותר זה להתחבא ולקוות שאני לא אמצא אותם, אבל זה לא קרה"** (עמוד 42 משורה 8). העד הדגיש שהיה לו קשר עין רציף עם החשודים מהשלב של זריקת האבנים עד המעצר.

במסגרת החקירה הנגדית העד הבהיר שכשהתחיל האירוע הם עמדו על כיכר המתנ"ס, על המעגל, הושלכו עליהם אבנים והם התחילו להגיב. היו אנשים מכל הכיוונים להערכתו מאות אנשים. הוא איתר זריקת אבנים מכיוון המדרגות בחלק העליון של המתנ"ס לכיוונו, הוא שלח את השוטר חי מצד ימין של החנייה והוא עלה מצד שמאל. העד הדגיש שהוא לא זיהה פרצופים בשלב זה אלא מקור השלכת אבנים ורץ לכיוונו. כשהתקרב, ראה מספר אנשים זורקים אבנים וזיהה את השלושה כשהם זורקים אבנים ובורחים לכיוונו שלו (עמוד 46). העד הסביר כי בשלב הראשון מהכיכר המרחק בינו לבין זורקי האבנים הוא כ- 100 מטר. כשרץ לכיוונו ממנו נזרקו האבנים הבחין בשלושה כשהם מגיעים לכיוונו והדגיש שראה אותם כשהם משליכים אבנים (עמוד 47). העד הבהיר שהם לא הגיעו למקום בטעות ואי אפשר להגיע לאותה

סמטה בטעות. העד הדגיש שלא הייתה שום דרך לזהות אנשים בפנים (עמוד 48). לבקשת הסניגור העד צייר את הזירה (הסרטוט סומן 1/1). לטענת ב"כ הנאשם 2 שמהמקום בו סימן שעמד הוא לא יכול לראות את המדרגות העד עמד על כך שהוא ראה שזורקים אבנים, וראה אבנים נוחות על ניידות ושוטרים ומבין מאיפה זורקים את האבנים ושוב הבהיר שהוא לא זיהה אנשים ספציפיים ולא ראה מה הם לובשים. במהלך הריצה לכיוון המדרגות לכל היותר 100 מטרים זיהה את האנשים שבאו לקראתו (עמוד 58). בשלב הזה הוא התביית על השלושה ולא ראה כמה עוד אנשים היו במקום (עמוד 60) השלושה התחילו לרדת במדרגות לכיוונו וכשראו את השוטרים מגיעים לכיוונם הם נכנסו לסמטה שבין שני גרמי המדרגות (עמוד 61) שהייתה מצד שמאל שלהם.

בשלב הזה הוא היה כמה מטרים לפני המדרגות והדגיש שמהסמטה לא היה לחשודים לאן ללכת והוא קיים איתם קשר עין רציף. כשהוא נכנס לסמטה התחיל לחפש את החשודים, המקום היה חשוך והוא האיר בפנס. העד הדגיש שהמקום היה מגודר בגדר חיה וסבוכה ועמד על כך גם לאחר שב"כ נאשם 2 הודיע לו שאין דבר כזה ברהט.

7. **עד תביעה 2 מר גבריאל עזרן** בעת האירוע שירת כסייר בתחנת רהט, בעקבות הפרות הסדר הם הגיבו לאירועים, שוטרי התחנה התרכזו בכיכר המתנ"ס כאשר הם סופגים זריקות אבנים מסיבית. הקצין עמירם ביקש ממנו ומהשוטר סתיו להתלוות אליו לבצע מעצרים מכיכר המתנ"ס הגיעו לחנייה שליד קופת החולים שם זיהו 3 חודשים שזרקו אבנים. התחילו לרוץ לכיוונם כאשר עמירם ראשון. לא היה להם לאן לברוח. עמירם עלה במדרגות צדדיות משמאל לחניה ומצד ימין שלו היו שיחים הוא זיהה שם את שלושת החשודים ובוצעו מעצרים. השלושה היו רעולי פנים וזרקו אבנים והתחילו בריחה בשלב הזה לא היה שם אך אחד חוץ משלושתם וכשהם עלו השלושה שכבו על הרצפה והתחבאו (עמוד 85). הוא והשוטר סתיו לבשו מדים ועמירם היה בלבוש אזרחי.

במסגרת החקירה הנגדית העד הבהיר כשהיו בכיכר המתנ"ס הושלכו עליהם אבנים מכל הכיוונים. העד תיאר הרבה אנשים מכל הכיוונים אבל לא ידע להעריך את מספרם. העד הסביר שכאשר עומדים בכיכר המתנ"ס לא רואים את הכניסה לחניה עצמה ומה קורה בחניה אבל ראו ידיו אבנים כללי מכיוון קופת החולים. כשהגיעו לחניה ראה מולם זריקת אבנים, לדברי העד הוא זוכר בוודאות שבשלב הזה היו רק שלושה אנשים. העד הסביר שעיקר ההתפרעות בזמן הזה הייתה באזור השוק והם ביצעו איגוף באזור מסוים והמטרה הייתה לבצע מעצרים. בהמשך החקירה העד הסביר שהוא ראה את השלושה בחניה ולא יודע להגיד בדיוק איפה הם היו. השוטר עמירם התחיל לרוץ אחריהם והם כנראה עלו במדרגות. הוא וסתיו רצו אחרי עמירם ואז עמירם קרא להם ואמר שהחשודים בשיחים והוא ראה אותם שוכבים. העד תיאר שמדובר במדרגות מצד שמאל כשנכנסים לחניה. בפעם הראשונה שהוא ראה את החשודים הם היו בחניה לבד וזרקו אבנים, הם היו רעולי פנים וכשהם ראו שהשוטרים באים לכיוונם הם ברחו (עמוד 91). העד תיאר שהחשודים נכנסו לתוך הסבך שהיה מימין למדרגות. העד הבהיר שהוא היה בקשר עין עם החשודים עד שהם עלו במדרגות ונכנסו לשיחים, שם הם שכבו על הרצפה ולהבנתו הם התחבאו שם. הוא עצמו ביצע מעצר של חשוד (נמסר כי הוא נאשם בתיק אחר). העד השיב לשאלות ההגנה שיתרכזו כוחות בכיכר והתחלקו לחוליות קטנות, עמירם ביקש ממנו להצטרף אליו וגם מסתיו וכל אחד מהם תפס את אחד החשודים. בנוסף העד תיאר שהייתה תאורת רחוב בחניה ולא היה צורך בשימוש בפנסים. העד הדגיש שאף אחד אחר לא יצא ולא נכנס לשם ושלושתם היו בתוך הסבך (עמוד 102).

במסגרת החקירה החוזרת העד חזר על כך שלא הייתה תנועה חריגה בסמטה. עמירם הגיע מספר שניות לאחר שהם החלו לברוח ואמר להם שהם פה. לא היה זמן שמישהו יברח ולא ראו שמישהו יוצא אחריהם (עמוד 104). במסגרת

ריענון זיכרון התובע הפנה את העד לדוח שלו ואישר את האמור בדוח שלחשודים לא היה מקום אליו יכלו לברוח מלבד השיחים.

8. **עד תביעה 3 מר סתיו לגזיאל** בזמן האירוע העד היה סייר בתחנת רהט ומאז עזב את המשטרה, העד לא זכר את האירוע ואימץ את האמור בדוח הפעולה שלו. אמרת העד במשטרה הוגשה לאור זאת חלף חקירה ראשית (בפרוטוקול צוין שסומנה ת/2 אך בתיק המוצגים המסמך מסומן ת/1) .

עפ"י אמרת העד במשטרה המהלך הפרות הסדר השוטרים חולקו לצוותים והוא נשלח לכיוון כיכר המתנ"ס וחנית קופת חולים כללית. במהלך החדירה לחניה נזרקו אבנים מעבר לחומה וגם מאזור העצים. צוות 1 איגף מימין דרך המדרגות והוא עם הקצין עמירם והשוטר גבריאל אגפו משמאל כשעמירם בראש. עמירם עלה במדרגות וזיהה 3 אנשים שבורחים לאחר זריקת אבנים וקרא לו לגבריאל להגיע מהר. השלושה התחבאו בין השיחים, הוא עצר את אחד החשודים שזוהה בהמשך כרמי אלזיאדנה (נאשם 1) במהלך המעצר מכיוון שהיה חשוך שלף את הטייזר למקרה שיצטרך להשתמש בו אך לא נעשה בו שימוש. הוא עצמו לא ראה את החשודים זורקים אבנים כי הם היו מאחורי השיחים אבל הקצין עמירם זיהה אותם. הם היו עם כובעים והוא לא ראה שהם רעולי פנים אבל יכול להיות שהיה להם והם זרקו את זה. מתחילת המרדף ועד המעצר שמר על קשר עין עם החשודים.

בחקירה הנגדית העד הבהיר שהושלכו עליהם אבנים משני הכיוונים כאשר בצד ימין זה בכיוון החומה וצוות אחר הלך לשם ומצד שמאל זה העצים והם הלכו לשם. שם היו שלושה אנשים. העד הבהיר שהם היו בחניה והאבנים נזרקו לעברם כשהם בחניה. כמו כן, הבהיר שהעצים נמצאים בגובה ומדובר בשיחים (עמוד 114). כמו כן, העד הבהיר שמהכיכר עצמה כמעט ואי אפשר לראות את החניה. הסביר שהאזור של החניה היה מואר אבל האזור שזרקו ממנו אבנים היה חשוך. העד הסביר שהלכו לכיוון החניה כדי לראות מי זורק עליהם אבנים. הוא עצמו לא זיהה את זורקי האבנים אבל עמירם הקצין זיהה וקרא להם לבוא. וכן הבהיר שהם היו במקום כדי להרחיק את ההמון "קבוצה גדולה של אנשים עם רעלות ואבנים שזורקים עליך במטרה לפגוע בך" (עמוד 117 שורה 27). העד הסביר שבהתחלה הם זרקו את האבנים לכיוון כיכר המתנ"ס ואז השוטרים דחקו אותם אחורה וכנראה שחלק הלכו לשיחים, חלק היו מאחורי החומה. הם עצמם התקדמו לאזור החניה וקיבלו עוד אבנים מאזור השיחים (עמוד 118). בשלב הזה צוות אחד הלך לכיוון החומה והצוות שלהם עם עמירם וגבריאל הלך לכיוון השיחים, שם עמירם קלט מאיפה זורקים עליהם אבנים והוא עצמו לא הצליח לראות כי היה חשוך. עמירם אמר להם שהוא זיהה שלושה אנשים וקרא להם, הם רצו אחריו " ושם קלטנו שלושה אנשים עם אבנים, שזורקים לכיוון שלנו, שהם זרקו והיו מופתעים שתפסנו אותם" (עמוד 119 שורה 20). לשאלה האם בזמן התפיסה הם זרקו אבנים העד השיב שהוא ראה אבנים על הרצפה " זה שלושה אנשים שמתחבאים באמצע הלילה ככה סתם, וזורקים מהשיחים ככה סתם, זה לא דבר שקורה כל יום" (עמוד 119 שורה 26). העד מסר שהשלושה התחבאו בתוך השיחים ושם היו גם אבנים. לשאלה מדוע לא רשם את זה בדוח השיב " כי הם זרקו את כולם כנראה" (עמוד 120 שורה 6). העד אישר שזריקת האבנים הייתה מהשיחים וגם התפיסה הייתה בשיחים. לשאלה מפורשת האם כשהם רצו לכיוון החשודים הם לא ברחו השיב: " הם לא ברחו כי הם לא ראו אותנו הם פשוט ידעו איפה אנחנו נמצאים, וזרקו לשם אבנים... איגפנו אותם מהצד" (עמוד 120) " יש בצד מדרגות, אתה עולה במדרגות ומגיע לשיחים" (עמוד 121 שורה 30). העד הבהיר שאי אפשר היה לגשת אליהם ממקום אחר אלא רק מהמדרגות כי יש שם חומה קטנה ואת העצים וזה בגובה והחשודים

התחבאו בתוך העצים. לשאלה באיזה מצב החשודים היו כשהתקרבו אליהם העד השיב " **אם אני לא טועה אחד עמד ושניים התכופפו אבל אני לא זוכר**" (עמוד 123 שורה 33). בשלב שהגיעו אליהם החשודים כבר לא זרקו אבנים (עמוד 124) ולמיטב זכרונו גם לא היו רעולי פנים אבל הוא לא זוכר והפנה לאמרתו. העד הסביר שעמירם היה ראשון והוא וגבריאלי היו מיד אחריו. עמירם אמר להם לעצור, אולי כי הם ניסו לברוח אבל הוא לא ראה את זה (עמוד 126 שורה 1). העד הוסיף שהוא זיהה בפעם הראשונה את שלושת החשודים מהרגע שעלה במדרגות וכן הסביר שהוא ראה אבנים אבל לא ראה בדיוק מי זרק אותם כי היה חשוך (עמוד 127). העד הבהיר שכשהגיעו לאזור הם היו השלושה היחידים בתוך השיחים, זיהו אותם וביצעו מעצר (עמוד 127). כשהוא תפס את החשודים, החשודים היו בעמידה " **אבל הם היו לחוצים כנראה שהם רצו לברוח...** ועצרנו אותם לפני שהם ברחו" (עמוד 128 שורה 4).

" **הרגע הראשון שאני ראיתי אותם, זה הרגע שאני עליתי במדרגות, הגענו לשיחים והם היו מבולבלים ולא יודעים מאיפה באנו עליהם, והם פשוט פחדו ללכת, פחדו לברוח כי היינו שם ואין להם לאן לברוח.. מהרגע שאני ראיתי אותם ועד לרגע שעצרתי אותם, זה היה באותו מקום**" (עמוד 128 משורה 27). לבקשת הסניגור העד סרטט את הזירה המסומן סומן נ/2.

9. **עד תביעה 5 מר יובל כהן** העד חוקר משטרה וגבה את אמרת הנאשם 2 סומן ת/3. העד השיב לשאלות הסניגור שלמיטב זכרונו החשוד דיבר עברית והבין עברית ולא ידע לומר האם נכח מתורגמן.

10. **נאשם 2** - העיד להגנתו בדיון שהתקיים בתאריך 14.11.22 בסיוע מתורגמן לשפה הערבית. הנאשם בן 21, מסר שאינו יודע לקרוא ולכתוב בעברית ודובר עברית באופן חלקי. הנאשם העיד שמדובר היה ערב במהלך חג הרמדאן והוא יצא לקנות בגדים. לדבריו הוא לא שומע חדשות, לא עוקב אחרי החדשות ולא ידע מה שקרה. כשיצא מהבית שמע פיצוצים של רימוני הלם והוא ברח מהשוק למרכז שם הוא נעצר ע"י השוטר. לדבריו היו שם הרבה אנשים. לדברי הנאשם, השוטר שהעיד שראה אותו זורק אבנים הוא שקרן כי הוא לא זרק אבנים (עמוד 283).

לדברי הנאשם, אמרתו במשטרה (ת/8) נגבתה ללא מתורגמן והוא לא קרא אותה לפני שחתם עליה.

גם בחקירה הנגדית הנאשם העיד שהוא לא עוקב אחרי החדשות, לא קורא עיתונים ולא גולש ברשתות חברתיות ולא ידע על המצב במדינה בכלל וברהט בפרט. לשאלת התובעת שמדובר בתקופה שהיו בה גם אזעקות וירדו למקלטים והיו קולות פיצוץ הנאשם מסר שהוא לא יודע על כך דבר. לדבריו גם לא ראה שום דבר חריג בעיר לא צמיגים שרופים, לא התקהלויות והוא ראה רק אנשים שהולכים לקנות בגדים לחג (עמוד 283).

לדברי הנאשם, פתאום אחרי שהגיע התחיל כל הבלגן ואנשים בורחים והוא רץ יחד איתם כי ראה שאנשים זורקים אבנים והוא פחד מהמשטרה (עמוד 284).

לדברי הנאשם, הוא ראה אבנים עפות באוויר והוא לא יודע על מי האבנים נזרקו. הוא ברח ביחד עם האנשים הנוספים שברחו מהמקום לדבריו, הוא לא ידע למה זה קרה ועד עכשיו לא יודע מה קרה (עמוד 285). הנאשם לא זוכר כמה זמן עבר מאז שיצא מהבית ועד שהתחיל הבלגן ולא זוכר כמה זמן היה מחוץ לבית. (עמוד 286). לשאלת התובעת שהוא נעצר במקום שהיה הרבה בלגן הנאשם השיב שהוא לא הספיק לראות כי איך שהתחיל הבלגן הוא ברח עם האנשים ונעצר. לדבריו, הוא גם לא ראה שיש נוכחות משטרתית מוגברת מחוץ לביתו, כשהוא הגיע לא היו שוטרים ורק אחר כך

התחילו לבוא שוטרים. לשאלת התובעת למה בשלב הזה לא הלך הביתה אלא ברח לשיחים הנאשם השיב שהוא לא הספיק להגיע הביתה ונתפס בדרך לשם שסגרו את כל האזור. לשאלת התובעת שבמשטרה הוא לא אמר שניסה ללכת הביתה אלא רק שהיה באמצע קניית הנאשם השיב, שהוא אמר את הדברים לשוטר אבל השוטר לא נתן לו לקרוא את החקירה והוא עצמו לא ידע לקרוא ולכתוב (עמוד 287). לשאלת התובעת שגם בבית המשפט בשלב המענה לכתב האישום הדברים לא נאמרו הנאשם השיב, שהוא אמר לסניגור שלו. לשאלת התובעת הנאשם השיב שהוא לא נתפס בשיחים והבהיר שהוא לא היה שם בכלל בקרבה של שיחים אלא נתפס במרכז (עמודים 287, 288). לשאלת התובעת, שגם במשטרה לשאלת החוקר שתפסו אותו מתחבא בתוך השיחים והוא אמר שהתחבא שם כי פחד מהרעש השיב הנאשם, שהחוקר שקרן. הנאשם הבהיר שגם השוטר שהעיד בבית המשפט שעצר אותו הוא שקרן כי הוא לא היה שם (עמוד 288). הנאשם מסר שאף פעם לא היה בתחנת המשטרה ואין לו סכסוך עם שוטרים. לשאלת התובעת למה ששוטר ימסור סתם את השם שלו ויספר שהוא זרק אבנים עם אחרים הנאשם השיב, שהוא מסר לשוטר שעצר אותו את שמו אבל הוא שקרן, הוא לא ראה אותו וגם לא יכול היה לראות אותו כי הוא לא זרק שם אבנים. הנאשם עמד על עדותו שלא היה שם אלא במרכז גם לאחר שהוצג לו ש-3 שוטרים אמרו שראו אותם בשיחים. לדברי הנאשם השוטרים היו לוקחים כל אחד שהיה שם לניידות (עמוד 291, 292). הנאשם דחה את טענת המאשימה שהאנשים שברח איתם הם אלה שזרקו איתו אבנים ועמד על כך שהוא ברח עם אנשים שפחדו מהמקרה (עמוד 293). הנאשם מסר שהוא לא נעצר עם אחרים הוא לא ראה מי היה לידו והוא לא היה במדרגות (עמוד 293) והיו הרבה אנשים שנעצרו אבל הוא לא מכיר אותם ולא מזהה אותם (עמוד 294). לשאלת התובעת הנאשם מסר, שהוא לא התחבא ותפסו אותו בזמן שהוא רץ באמצע הרחוב בלי שהתחבא. לדברי התובעת שב-2 החקירות שלו גם במשטרה וגם בבית המעצר הוא מסר שהוא הסתתר עם כמה אנשים כי הוא פחד מהשוטרים, הנאשם עמד על גרסתו שלא הסתתר.

11. בעניינו של נאשם 4 העידו עדי תביעה 5, 7, 8, 11, 12 ו-14.

עד תביעה 5 מר יובל כהן גבה את אמרת הנאשם סומן **ת/4**. במסגרת החקירה הנגדית נשאל החוקר מדוע החשד את נאשם 4 בפגיעה בשוטר, דבר שלא מיוחס לו והעד לא זכר את פרטי החקירה. כמו כן, לשאלה שהשוטר רוני תיאר את החשוד עם חולצה בורדו וכובע קסקט מדוע לא שאל את החשוד לגבי כובע קסקט העד לא ידע להשיב (עמוד 177).

העד הבהיר שהוא שימש כחוקר תורן שגבה אמרות חשודים באותו יום ולא ידע להסביר לגבי פעולות חקירה נוספות כגון בדיקת מצלמות.

12. **עד תביעה 7 מר רוני בוארון**, בלש בתחנת רהט, סיפר שביום האירוע הוקפץ מהבית בשל הפרות הסדר. השוטרים רוכזו בכיוון המתנ"ס שם היו מרבית מפרי הסדר ומשם התחילו בפעילות להשלטת הסדר וביצוע מעצרים. הוא עצמו ביצע מספר מעצרים במהלך הפעילות, בין היתר עצר את נאשם 4: **"זה היה בן אדם... שאני זיהיתי אותו באזור של הנרגילה... קלטתי בן אדם שלא היה קשה לפספס, עם כובע וחולצה בורדו, וברגע שאני ראיתי אותו זורק את האבנים, והוא קלט אותי שאני אחריו, הוא נכנס לנרגילה ושיחק את עצמו יושב, תופס את הכיסא ויושב, כדי להוריד את החשד"** (עמוד 191 משורה 9). העד הבהיר שהוא בטוח בזיהוי: **" הכובע והחולצה היו ממש בולטים וגם התנועות שהוא עשה לבריחה... להיכנס לנרגילה, לתפוס את הכיסא ולשבת, אף בן אדם לא בורח, תופס כל כך מהר ונכנס לשבת"** (משורה 25). העד הבהיר שהוא ראה

את נאשם 4 זורק אבן ואז הוא רץ אליו נכנס אחריו לנרגילה והתיישב והוא משך אותו מהמקום. כמו כן, הסביר שבשלב הזה כבר לא נשארו לו רימוני הלם אז הוא נכנס עם אקדח שלוף בשל הסכנה במקום. "סכנת חיים" (עמוד 192 שורה 2).

העד תיאר את אופי האירועים ואת הסכנה שנשקפה לחיי השוטרים, את עוצמת האלימות, חסימת הצירים והשחתת הרכוש.

ביחס לאירוע המעצר של נאשם 4 תיאר שמדובר באירוע של שניות, נאשם 4 היה במרחק 5-10 מטר ממנו "אני רץ אחריו, הוא קלט שאני רץ אחריו והוא נכנס לנרגילה, הוא תפס את הכיסא ויש[ב] ואת רואה אותו עם אותו תיאור הלבוש עם כובע וחולצה בורדו יושב. תפסתי אותו, חבקתי אותו והוצאתי אותו איתי החוצה, ומשם לקחנו אותו לניידת" (עמוד 193 משורה 8).

בחקירה הנגדית הובהר שאין מחלוקת לגבי טיב האירועים ואופיים והמחלוקת היא לגבי אפשרות לטעות ביחס לנאשם 4. העד עמד על כך שהוא בעצמו זיהה את נאשם 4 זורק אבנים (עמוד 194 שורה 26). העד הסביר שבתחילת האירוע היו ברשותו רימוני הלם אבל הוא נאלץ להשתמש בהם כי כל כניסה למעצר הייתה מלווה בשימוש ברימוני הלם בגלל כמות המפגינים והאלימות. בחלק הראשון של האירוע הוא עצמו ביצע 3 מעצרים ונאשם 4 הוא אחד מתוכם. הבהיר שהשוטר חי עמר לא היה איתו כשנכנס לנרגילה ובזמן המעצר של נאשם 4, אלא במעצרים הקודמים (עמוד 198). העד הסביר שבמהלך האירוע כאשר נעצר חשוד הוא נכבל ואז העבירו אותו לשוטרים בניידות כדי שייקחו את העצורים לתחנה וכן הבהיר שלא נרשמו דוחות בשטח והוא גם לא יכול לתאר לאיזה שוטר העביר כל עצור בשטח (עמוד 200). גם לשאלות חוזרות הבהיר שהיו במקום עם ניידות בילוש והוא לא יודע לאיזה מהניידות הכניס איזה חשוד ומי היה השוטר בכל ניידת " זה יכול להיות חי, זה יכול להיות בן ויכול להיות כל האנשים שעבדו איתנו כל הלילה" (עמוד 202 שורה 11), הוא לא רשם בדוח שלו ולא זכר כעת למי העביר את העצור אלא רק את עצם העברה. "אנחנו היינו שמה ותפסנו את העצורים, זה היה עניין של שניות, להעמיס לאוטו ולחזור למקום ולהמשיך לבצע את העבודה שלנו. להגיד לך שאני זוכר את השוטרים? אני לא יכול להגיד לך שאני זוכר את הכל במאה אחוז. להגיד לך מי עבד איתנו באותו הלילה? אני יכול להגיד מי עבד איתנו באותו הלילה... מה יש לי עוד להגיד" (עמוד 203 שורה 6).

העד חזר על כך שהוא היה ליד החנות "תאמר נרגילות" ובמרחק עד 10 מטר משם זיהה את נאשם 4 בחולצה בורדו וכובע קסקט כשהוא משליך אבנים (עמוד 203). העד לא זכר את הצבע של הקסקט וזכר שנתפס כמוצג. בשלב זה הובהר ע"י ב"כ הנאשם שהכובע לא נתפס ולכן אין אף תיעוד חזותי או תמונה מהאירוע. לשאלת ב"כ הנאשם מה ההיגיון שהנאשם זרק עליו אבנים ואז רץ לכיוונו פנימה לתוך הנרגילה העד הבהיר " הוא לא רץ לכיוון שלי, הוא רץ אחורה... מהחנות של הנרגילות של תאמר לנרגילה עצמה זה לרוץ אחורה, זה לברוח לתוך הנרגילה במרחק של 10 מטר לערך..." והבהיר ששמר איתו על קשר עין (עמוד 204 משורה 18). הוא רץ אחריו מפנימה זיהה אותו מושך את הכיסא ויושב.

העד הבהיר שהוא תפס אותו עם הכובע. לטענה שלפי גרסת הנאשם הוא לא היה עם קסקט באותו אירוע, העד עמד על כך שחבש קסקט והיה איתו גם בזמן המעצר, כפי שגם רשם בדוח הפעולה. אם ב"כ הנאשם אומר לו שהכובע לא נתפס או שהגיע לתחנה ללא הכובע אין לו הסבר לכך ולא יודע מה קרה מהרגע שהעביר אותו לניידת (עמוד 205).

העד הבהיר שאם הוא לא רשם בדוח שלו שהאבן שהחשוד זרק פגעה במשהו זה אומר שהוא לא ראה שהוא פגע, אבל

במקום היו הרבה שוטרים, הרבה אנשים והרבה ניידות ולכן זריקת האבן סיכנה אנשים ושוטרים וסיכנה ניידת (עמוד 209). העד סרטט לבקשת ב"כ הנאשם את הזירה ואת מיקום הניידות הסטטיות (נ/4). בעת שהוא הגיע לחלון וראה את הנאשם מושך כיסא ויושב בתוך הנרגילה היו במקום הרבה אנשים לפחות 25 - 30 והוא מזהה את החשוד עם הכובע והחולצה ונמצא איתו בקשר עין רציף. לשאלה מדוע לא רשם בדוח שלו שהמקום היה הומה אדם בפנים ואת הבדיקה שעשה לגבי האשים שהיו בפנים השיב שלא ירד לפרטים כאלה באותו לילה קשה, הוא לא שאל מי הבעלים של המקום ולא עניין אותו כיוון שהיה ממוקד בחשוד שאותו זיהה ואיתו שמר על קשר עין (עמוד 216). העד הבהיר כתפקידו כבלש באירועים הוא לא ביצע פעולות המשך כמו הורדת מצלמות או דברים דומים (עמוד 217).

העד השיב לשאלות בנוגע למזכר השלמות שכתב לגבי מעצר של אדם אחר אותו עצר לפני המפגש עם נאשם 4 שם נתבקש לכתוב הבהרה לתיאור הזיהוי. העד הסביר שהוא התבקש לכתוב השלמה נקודתית וכך עשה וזה לא קשור לנאשם 4.

כמו כן, העד הסביר והשיב בעניין זה לשאלות גם בחקירה החוזרת כי את הליך הזיהוי באמצעות תעודת זהות או באמצעות המערכת המשטרית לא הוא עשה בעצמו אלא השוטרים בתחנה כאשר הוא עצמו ראה לאחר מכן את העצורים בתחנה (עמודים 228, 229).

בית המשפט מפנה לכך שב"כ נאשם 4 הודיע במהלך החקירה הנגדית של העד כי יגיש את דוח הפעולה והמזכר שכתב אך בסופו של דבר המסמכים הללו לא הוגשו.

13. **ע.ת 12 יוחנן חיימוב** - היה בפעילות ביום האירוע, הסביר שהיו מספר צוותים והוא לא זוכר בדיוק עם מי הוא צוות. כאשר בוצע מעצר בזירה הביאו את העצורים לנקודת הכינוס של ניידות המשטרה ומשם העצורים הובאו לתחנה. היו מספר מקומות שבהם התכנסו הניידות בהתאם לאירועים (עמוד 239). העד הסביר שבשל אופי האירועים לא ביצעו בירור במקביל לכך שזרקו עליהם אבנים. בשלב שבו היו בכיכר המתנ"ס " **הגיע ההמון, עקרו את כל המצלמות, התחילו להבעיר שם צמיגים, משטחים, לחסום את הכבישים, כשאנחנו מגיעים אנחנו חוטפים גל של אבנים. החלטנו לצאת למעצרים... ואולי גם לחטוף אבנים בדרך, אבל לצאת להביא כמה שיותר זורקי אבנים**" (עמוד 241 משורה 9).

העד נשאל לגבי מעצר שביצע השוטר רוני בוארון, הסביר שהשוטר בוארון עצר מישהו והוא הצטרף לעזור לו כיוון שראה שהוא לבד בתוך ההמון. בזמן הזה השוטר היה עם בן אדם בידיים והוא סייע לו לתפוס את החשוד כדי שלא יברח וחזר איתו לנקודת הכינוס. אז מסר את החשוד לניידת סיור שהייתה במקום והוא לא זוכר את זהות השוטרים הספציפיים (עמודים 241, 242). העד מתבקש לזהות את אותו חשוד או לתאר את בגדיו ומסר שאיננו זוכר פרטים וכיוון שרק סייע גם לא רשם את הפרטים בדוח (עמוד 243).

העד הסביר שכאשר הגיעו לתחנה היו שוטרים שבדקו את הפרטים של החשודים ואז מסרו את החשודים לשוטרים שביצעו את המעצרים " **ואז מוסרים לנו, זה הבן אדם שעצרת קוראים לו איקס קח תעשה לו דוחות פעולה או עדות... אנחנו מביאים הרי את העצור לניידת סיור, עושים להם זיהוי ואומרים זה הבחור שעצרת קוראים לו ככה וככה**" (עמוד 244 שורה 1, 19).

העד נשאל לגבי האזכור של נאשם 4 בדוח הפעולה שלו והבהיר שמדובר במי שהוא עזר לבצע את המעצר שלו.

לשאלת ב"כ הנאשם העד הבהיר שבעת שהוביל אותו לניידת לא ידע איך קוראים לו ומה הת"ז שלו, אלא הפרט הזה נמסר לו בתחנה. הוא לא יודע מי מסר לו את הפרט בתחנה (עמוד 245). בשלב הזה השיב העד למספר שאלות של בית המשפט. בית המשפט שאל את העד איך הוא יכול לדעת שמה שאומרים לו בתחנה זה באמת מי שהוא עצר וכיצד הוא אימת את הפרטים שכן הדבר נרשם באמרה שלו כאילו הדברים נאמרו מפיו. בית המשפט הקשה על העד איך הוא יכול לדעת שמישהו סייע במעצר שלו בזירה זה אכן אותו אדם שהשם בתעודת הזהות שלו נכתבו באמרה, העד השיב: "... כנראה אחד השורטים עשה לו זיהוי ואמר לי זה הבחור שהשתתפת במעצר [שלו]" (עמוד 246 שורה 7). לשאלות נוספות של בית המשפט ושל ב"כ הנאשם לגבי מידת הביטחון שהפרטים שמופיעים בדוח הפעולה הם הפרטים הנכונים של מי שנעצר בזירה העד לא ידע להשיב (עמוד 246).

14. **נאשם 4** - העיד להגנתו, בן 22, מתגורר ברהט אצל הוריו, באותו יום הייתה תקופת הרמדאן ואחרי הצום אכל ארוחת ערב והלך לאימון מסכם של קבוצת הכדורגל "הפועל הרהט" שבה הוא משחק, אחרי האימון יצא מהמגרש והלך לבית קפה כדי לראות שם משחק, השעה הייתה בין 20:00-21:00 בערב. בדרך ממגרש הכדורגל עד לבית הקפה לא ראה דבר אבל כשהגיע לבית הקפה היו שם צעקות והרבה בלגן, היו שוטרים, זריקת אבנים "היו עם הרבה דברים לא ראיתי אני בחיים כזה... ואני לא מעניין אותי דברים כאלה, בחיים שלי לא נכנסתי לתחנת משטרה, בחיים שלי לא עשיתי בעיות עם אנשים לא סכסוכים לא כלום. אני חיי במדינת ישראל, אני נכנסתי לבית קפה לראות את המשחק, לשתות קפה לעשן נרגילה, לשבת וללכת הביתה" (עמוד 254 משורה 27). בבית הקפה היו באותו זמן הרבה אנשים חלק יושבים וחלק עומדים, כולם באו לראות את המשחק. לדבריו היה שם כשעה, שעה וחצי " והייתי יושב, בא פתאום שוטר מאחורה ואמר לי ככה על הכתף קום. ראיתי, אמרתי, קמתי והלכתי לאוטו שלו ולקח אותי לתחנה ושם לקחו את הדברים שלי וחקר אותי חוקר... לא אמר לי כלום, רק אמר לי קום ולקח אותי" (עמוד 255 שורה 10). העד הבהיר שהוא לא רץ ולא נכנס במהירות לבית הקפה וכבר היה יושב שם לפחות שעה קודם לכן. העד מסר שלבש חולצה בצבע בורדו, גינס שחור ונעליים שחורות. לדבריו, בחיים שלו לא לבש כובע קסקט.

במסגרת החקירה הנגדית הנאשם חזר על כך שהגיע לאזור בית הקפה היו הרבה צעקות, זריקות אבנים לעבר השוטרים ואנשים רעולי פנים. העד הבהיר שהוא לא קשור לזה ואף פעם לא עשה בלגן ולא עשה בעיות (עמוד 256). העד נשאל מדוע בחקירה שלו במשטרה השיב לשאלות השוטרים שהוא לא יודע מה קרה בחוץ ולא שמע שום דבר ולא סיפר על הבלגן שהיה. הנאשם מסר שהוא כן אמר אבל הדברים לא נרשמו. "מה שאני אומר פה אמרתי לו שם אם הוא לא כתב זה בעיה שלו ולא בעיה שלי" (עמוד 257 שורה 24).

לשאלת ב"כ המאשימה מדוע נשאר במקום למרות האירוע החמור שהיה בחוץ העד השיב, שהוא ישב בבית הקפה והסתכל על המשחק ולא עניין אותו מה שיש בחוץ. בתוך בית הקפה אנשים ישבו בשקט והסתכלו על המשחק כאילו לא יודעים כלום ממה שקורה בחוץ ולא מעניין אותם (עמוד 259). העד השיב שהשוטר בוארון לא צודק כשאמר ששמר על קשר עין רציף בין מי שזרק עליו אבנים ועד המעצר, שבמקום היו הרבה אנשים והוא לא מכיר את השוטרים ולא מסוכסך עם אף אחד. אין לו הסבר למה השוטר לקח דווקא אותו.

הנאשם נשאל על כך שבמענה לכתב האישום בניגוד לחקירה ולעדויות כעת מסר שהיה בדרך לאימון ולא בחזרה מהאימון, העד חזר על עדותו ודבריו במשטרה.

הנאשם נשאל מדוע לא עזב את המקום כשהתחיל הבלגן והסביר שאי אפשר היה לצאת במצב הזה כשהוטח בו שלא

מסר זאת במשטרה השיב שלא נשאל על כך, וכשנשאל מה היה בחוץ בזמן שישב בבית הקפה סיפר הכל לחוקר אבל החוקר לא רשם זאת (עמוד 262).

לשאלה שלא אמר בחקירה שלו שישבו לראות משחק כדורגל בבית הקפה הנאשם עמד על כך שאמר את הדברים בחקירה. הנאשם הופנה לכך שהוא חתם על האמרה שלו ואמר שאמרו לו לחתום אבל לא הראו לו מה שכתוב במחשב " **אני יודע שאני חתמתי, אני אמרתי לך אני חתמתי, אבל למה לא נתן לי לראות את זה על מה שהוא כתב? אני אמרתי לו הכל, אמרתי לו יש משחק, אמרתי לו יש בלגן בפנים, אמרתי לו הכל**" (עמוד 264 משורה 1).

והוא חתם בלי לקרוא.

הנאשם התבקש להסביר את הפער שבין דבריו שלא עניין אותו מה שקרה בחוץ לבין דבריו שהוא פחד ונשאר בבית הקפה עד שהתפרעויות הסתיימו. הנאשם מסר " **לא אכפת לי מה יש בחוץ... היו כל האנשים יושבים רגיל, לא מעניין אותם מה שבחוץ... לא פחדתי, למה אני אפחד ואני לא עשיתי כלום ואני יושב בפנים מסתכל על המשחק, על מה אני אפחד?**" (עמוד 265 שורה 18, 24). הנאשם אישר שהאירוע בחוץ היה קיצוני " **בחיים אני לא ראיתי כמו משהו כזה ברהט בחיים שלי**" (עמוד 266 שורה 5).

ולשאלות חוזרות אם כך מדוע לא רצה לעזוב את המקום ושהמצב היה מפחיד הנאשם השיב " **אני ראיתי אבל זה היה רחוק לא היה קרוב לבית קפה**" (עמוד 266 שורה 12).

ורק אחר כך " **המצב התחמם קצת והגיע עד של תאמר... הייתי בפנים כבר**" (עמוד 266 שורה 18). הנאשם הבהיר שהוא לא השתתף בזריקת האבנים " **אני בחיים שלי לא זרקתי אבנים על שוטרים בחיים, זה המדינה שלנו, בחיים שלי לא זרקתי**" (עמוד 267).

תמצית סיכומי הצדדים

טיעוני המאשימה

15. המאשימה סיכמה טיעוני הבעל פה בדיון בתאריך 04.01.23.

המאשימה הפנתה לעדויות השוטרים לגבי הפרות הסדר באופן כללי בזמן מבצע שומר חומות על ההתרחשות ברחבי הארץ וברהט בפרט.

ביחס לנאשם 2, ביקשה המאשימה להרשיע את הנאשם על יסוד עדויות השוטרים. המאשימה מתבקשת להסתמך על

עדות השוטר אבוטבול לגבי ההתרחשות ביום האירוע, המקום שבו נמצא הנאשם ואופן ביצוע מעצרו. השוטר העיד גם על התנגדות מצדו של הנאשם 2 למעצרו באופן שגרם לחבלה אצל השוטר. העד העיד שהוא ראה את הנאשם ו 2 נוספים זורקים אבנים לכיוון ניידת המשטרה ובורחים ותיאר שהיה לו קשר עין רציף איתם עד שברחו והסתתרו בסמטה המוקפת שיחים ושם נעצרו. לדעת המאשימה די בעדות זו כדי להביא להרשעת הנאשם.

המאשימה מפנה בנוסף לעדות השוטר עזרן המחזקת את עדות השוטר אבוטבול וכן לעדות השוטר לגזיאל שהשתתף באירוע. לדעת המאשימה לא נותר ספק משילוב עדויות השוטרים שנאשם 2 היה אחד משלושת מידי האבנים.

המאשימה הפנתה לעדות גובה האמרה שמסר שלא הוזמן מתורגמן כיוון שהוא התרשם שהנאשם הבין עברית וכן העיד שהוא נתן לנאשם לקרוא את החקירה שלו.

המאשימה הבהירה כיה נאשם לא הודה בחקירתו במיוחס לו ולמעשה נרשמה מפיו גרסה הדומה מאוד גם לזו שהשמיע בביצת המשפט. לכן המאשימה סבורה כי גם אם בית המשפט יסבור שנפל פגם כל שהוא לא מדובר בפגיעה בהגנת הנאשם. המאשימה מוסיפה שבעת החקירה גובה האמרה לא הוטח בו שהיו דברים שנאמרו או לא נכתבו או שדברי הנאשם נכתבו בצורה לא נכונה. המאשימה מבקשת לדחות את עדות הנאשם כלא מהימנה. המאשימה מפנה ל 2 אמרותיו של הנאשם - ת/3 ו- ת/8. לדעת המאשימה עדות הנאשם מיתממת ותמוהה ולא יתכן שלא ידע מה קורה במדינה או בעיר שלו באותה תקופה. יש לדחות את טענת הנאשם שעד עכשיו הוא לא יודע על מה היו המהומות ומי זרק על מי אבנים. המאשימה מפנה לאי התאמה בין דבריו בחקירה שם אישר לשאלת החוקר שהתחבא ושנתפס בין השיחים לבין גרסתו בבית המשפט שבה מרחיק עצמו מהמקום. המאשימה מפנה כי אמרות הוגשו בהסכמה ורק החוקר כהן הוזמן לחקירה נגדית ולא הוטח בו דבר בעניין זה כך שיש לדחות את טענת הנאשם כי גובי אמרותיו שקרנים. המאשימה מפנה לכך שאין סיבה לשוטר אבוטבול להעליל על הנאשם או למסור את פרטיו סתם, העד אף מסר דברים בשבח משפחתו של הנאשם.

המאשימה ערה לכך שישנם הבדלים מסוימים בין עדויות של שלושת השוטרים, אך הבדלים אלה אינם יורדים לשורש העניין, הם טבעיים בשים לב לאירוע הדרמטי שתואר ואין לצפות מהם לזכור במדויק כל פרט שקרה בשטח. השוטרים לא תיאמו בניהם עדויות לעומת זאת גרסת הנאשם איננה הגיונית ומלווה בסתירות.

לגבי נאשם 4, המאשימה מבקשת להרשיע את הנאשם בהתאם לעדות השוטר בוארון אשר זיהה את הנאשם, עמד בסמוך אליו ותאר את בגדיו. השוטר ראה את הנאשם משליך אבנים לעבר ניידת משטרה ושוטרים, רדף אחריו והיה בקשר עין בעת שנכנס לנרגילה.

העד מסר שהאבן שנזרקה ע"י הנאשם אכן סיכנה שוטרים וניידות אך הוא לא ראה שהאבן פגעה בפועל. המאשימה סבורה שהעד דייק בעדותו ואל הפליל את הנאשם מעבר למה שעשה. המאשימה מפנה לתרשים נ/4, שערך העד ושתואם את עדותו.

המאשימה מבקשת לדחות את עדות הנאשם, בטענה שהייתה מתפתלת, מתחמקת ומעלה תהיות. המאשימה מפנה לאי התאמה לעומת המענה, שם נמסר שהנאשם היה בדרך לאימון ולא בחזרה מאימון. המאשימה מפנה לכך שלראשונה בבית המשפט הנאשם סיפר שהלך לחנות הנרגילה כדי לצפות במשחק כדורגל, כמו כן המאשימה מפנה לכך שבמשטרה הנאשם מסר שלא ידע מה קורה בחוץ ולא שמע כלום אך בבית המשפט שינה מגרסתו.

וכשהוטח בפניו הפער מסר שאמר את הדברים גם במשטרה אך הם לא נרשמו. לעניין זה המאשימה מפנה לכך שאמרת הנאשם הוגשה בהסכמה וגובה האמרה לא זומן להעיד כך שיש לדחות את טענת הנאשם שדבריו בחקירה לא נרשמו. גם גובה האמרה השנייה יובל כהן, שהעיד בבית המשפט לא נשאל על ידי ב"כ הנאשם לגבי פרטים ועדות הנאשם שהושמטו או נרשמו בצורה שגויה. המאשימה מבקשת לקבוע שגרסת הנאשם שלא הבין מה קורה מחוץ לבית הקפה אינה מתיישבת עם עדותו ועם היגיון הדברים ולכן מבקשת להרשיעו בהתאם לעדות השוטר.

טיעוני הנאשם

16. ב"כ הנאשם 2, הגיש טיעונים בכתב ביום 22.01.23.

ב"כ הנאשם מבקש לקבוע כי כלל עדי המאשימה העידו על מקום אחר שהנאשם בכלל לא היה בו ושבנו נעצר כאשר לדבריו הוא בכלל היה במקום אחר, ונעצר ע"י שוטרים אחרים.

ב"כ הנאשם מפנה לכך שהשוטר אבוטבול העיד שאכן האירועים החלו בכיכר השוק (כיכר אלעזרה) ואכן מדובר היה בערב חג הקורבן כאשר אנשים רבים מגיעים לשוק.

ב"כ הנאשם מפנה לכך שהשוטר אבוטבול לא זיהה פנים ומסר כי לא ניתן היה לזהות פרצופים וכי הוא לא התעניין במה לבש החשוד. השוטר אישר שהיו במקום אנשים רבים שזרקו אבנים מאותו כיוון לכן מבקשת ההגנה לקבוע שהשוטר לא יכול היה לזהות אדם ספציפי כשהוא זורק אבנים. ההגנה מבקשת לקבוע שאין דרך לזהות את הפנים של הנאשם בזירה. כפועל יוצא מתבקשת הקביעה כי מרגע הבריחה של הנאשמים ועד לתפיסתם הם לא זוהו ע"י השוטר עפ"י פניהם או לבושם. נטען כי במקום לא הייתה תאורה עפ"י עדות השוטרים ולכן לא ניתן לקבל את עדות השוטר אבוטבול שהוא בטוח שמי שזרקו אבנים, הם אותם אנשים שהיו בסמטה. העד מסר שהוא לא ראה בעצמו את החשודים נכנסים לסמטה ולכן אין קשר עין רציף בינו לבין החשודים. העד מסר שלא יכול היה לסרוק את המקום ולכן אין ביטחון בדברי העד שלא היו במקום אנשים אחרים שלא נתפסו וכי הם אלה שזרקו את האבנים. בהמשך, ניסה השוטר אבוטבול לתקן את דבריו בנוסף, השוטר אבוטבול לא לקח את החשודים ממקום המעצר אלא רק לקח אותם ניידת ולא ניתן לקבוע מי הביא את החשוד לתחנת המשטרה או לקבוע שהנאשם הוא אכן מי שהשוטר אבוטבול עצר. לעניין זה מפנה ההגנה לכך שמזכר השוטר נכתב למחרת. ההגנה מבקשת לקבוע כי הנאשם אכן נתפס בשוק ולא במתנ"ס.

ההגנה מפנה לעדות השוטר עזרן שאינה תואמת את עדות השוטר אבוטבול בשאלה האם כשהגיעו למקום הייתה זריקת אבנים כמו כן, העד עזרן עמד על כך שהחשודים נעצרו בחניה ולא מזכיר את המדרגות וזאת בניגוד לשוטר אבוטבול. השוטר עזרן מתאר שבמהלך המרדף החשודים התחבאו במדרגות והתחבאו בשיחים באופן שאינו תואם את עדות השוטר אבוטבול שהחשודים הגיעו מכיוון המדרגות וירדו לכיוונם ואז נכנסו לסמטה. בנוסף, לא ניתן ללמוד מעדות השוטר עזרן שהסמטה היא ללא מוצא וכמו כן העד מסר שלא הייתה בעיית תאורה במקום. כמו כן, ההגנה מעלה טענת אפליה ביחס לחשוד אחר שהעד עזרן עצר שלא ברור האם הוגש בעניינו כתב אישום. מכל מקום לדעת ההגנה ניכר שהיה בלבול גדול בין החשודים וגם בתיק זה.

ביחס לעדות השוטר לגזיאל מבקשת ההגנה לקבוע כי מדובר בעד לא מהימן, בשונה משני השוטרים האחרים עד זה מספר שנזרקו עליהם אבנים משני הכיוונים מכך ההגנה למדה שהשוטרים לא זוכרים את האירוע או שאינם אמינים. עד זה מסר גרסה שונה לגבי מצב התאורה כאשר לדבריו היה מאוד חשוך ולא ראו דבר. גרסתו של השוטר הזו שונה כאשר הוא מתאר את תפיסת החשודים בזמן שהם זורקים אבנים לתוך השיחים. מדובר בגרסה אחרת מבין גרסאות

השוטרים. עד זה גם שולל אפשרות שהחשודים ברחו וזאת בניגוד לשוטרים האחרים. העד סתר את עצמו בשאלה האם החשודים היו רעולי פנים כאשר בתחילה מסר שלא, בשונה מחבריו ולאחר מכן הפנה למזכר שלו שם נכתב שהיו עם מסכות. העד גם הדגיש מספר פעמים שבעת מעצרו החשודים עמדו בשונה מגרסת חבריו לכן מתבקשת הקביעה שהשוטרים אינם אמינים.

עדות הנאשם אמינה וברורה ולא נסתרה ולפיה הוא נתפס בשוק העירוני לאחר שברח מהמהומות מבלי שזרק אבן ולא כפי שנטען בכתב האישום.

17. ב"כ נאשם 4 הגיש סיכומיו במעמד הדיון בתאריך 12.1.23. ההגנה עותרת לקבוע כי הנאשם לא ביצע את העבירות שיוחסו לו לחלופין שנותר ספק באשמתו. ההגנה טוענת למחדלי חקירה בעניינים שלא נבדקו או שלא נרשמו כך שנוצר פער היוצר ספק לגבי מעורבות הנאשם באירוע. ההגנה סבורה שלא נערך רישום מסודר עם פרטי החשודים ועם פרטי זיהוים כאשר השוטר בוארון לא זכר בעדותו את שמו של החשוד כאשר אלה פרטים שהוא קיבל מהחוקר בתחנה שכן הנאשם נלקח לתחנה מבלי שנעשה הליך זיהוי מסודר במצב של בלבול. החשודים הועברו מיד ליד והשוטר שקיבל את החשוד לכאורה מהשוטר בוארון כאשר אחד מסימני הזיהוי הוא כובע הרי שהשוטר חיימוב כלל לא מציין שהיה כובע. גם בתחנה לא נעשה זיהוי מסודר, לא בוצע תיעוד מסודר של העצורים וגם החוקר יובל כהן לא מזהה כובע. לא נאסף תיעוד חזותי באופן שיאפשר זיהוי מי השוטר שעצר ועם מי הוא נמצא לצורך הזיהוי והבאת הראיות הנכונות לבית המשפט. כאשר נמסר שרכיב הזיהוי הבולט הוא הכובע והחולצה בפועל, אין תיעוד.

ההגנה מפנה לכך שלא צוין בדוח השוטר שבעת המעצר בבית הקפה היו במקום עשרות אנשים.

אין אינדיקציה לניסיון לאתר מצלמות במקום העסק.

ההגנה אינה חולקת על כך שמדובר היה באירוע שהיה בו לחץ גדול, המון מתפרע ופגיעות בשוטרים אך אין בכך להצדיק את תקלה שעלולה להוביל להרשעת חף מפשע. ההגנה סבורה כי במצב של תוהו ובוהו כפי שתיארו השוטרים יתכנו בלבול וטעות. בהקשר זה, העד לא יודע למסור למי הוא מסר את החשוד שעצר ומדובר בעניין מהותי.

העד מפנה לכך שלדעתו הכובע נתפס אך עובדתית לא נתפס מוצג כזה ואין צילום כלשהו המתעד את הנאשם עם כובע, מכאן האפשרות לטעות, בפרט כאשר השוטר עמד על כך שהחשוד היה עם הכובע כאשר הוא נמסר לשוטר בניידת. לכן לדעת ההגנה בתיק שבו הראיה המרכזית היא זיהוי עפ"י פריט לבוש יש בכך ליצור ספק.

ביחס לשוטר חיימוב, ההגנה טוענת כי בתחילה נמסר ע"י המאשימה שהוא לא קשור לנאשם זה ולאחר שהתברר אחרת זומן שוב לבית המשפט. מעדות השוטר חיימוב עולה שהיה תוהו ובוהו כאשר אף שוטר בשטח לא מבצע פעולה המחייבת זיהוי עצורים כאשר היה חשוך ולא ניתן לבחון היום איזה שוטר ביצע פעולות שונות. העד מסר שהוא סייע במעצר לשוטר בוארון אבל לא ניתן לקבוע שהוא סייע בעניינו של נאשם 4 דווקא שכן לא נעשה זיהוי גם לעד זה ולכן הוא לא יכול לסייע. העד עצמו מסר שבתחנה השוטרים נתנו להם פרטים לגבי עצורים מבלי שניתן להתחקות אחר ההתאמה, בפרט כאשר מדובר בעצורים רבים ולא נעשה הליך זיהוי מסודר מול השוטר שעצר. נטען כי השוטרים העוצרים הם לא אלה שביצעו את הזיהוי עפ"י הפרטים כך שהשמות שנכתבו על הדוחות מפיהם נמסרו ע"י שוטרים אחרים שלא היו בזירה.

ביחס לחוקר כהן, אין אינדיקציה לכך שהנאשם חבש כובע, השוטר עצמו אישר שהיה צריך לבדו זאת וכן אישר כי היה

צריך לבדוק מצלמות בבית העסק. מדובר בתקלה בעניינים בסיסיים.

הנאשם העיד להגנתו, מסר את הדברים כפי שחווה אותם, הנאשם העיד שבחוץ היה בלגן אבל הוא עצמו לא מעורב בדברים כאלה ולא קשור בהם לכן היה בבית הקפה שבו היו הרבה אנשים עד שהגיע שוטר ועצר אותו. הנאשם מסר שמעולם לא חבש כובע. ההגנה מפנה לכך שבניגוד לטענת המאשימה השוטר בוארון לא מסר תיאור מדויק לבגדים שלבש הנאשם אלא מסר תיאור של חולצה בורדו בלבד וכובע שלא נמצא. לא תוארו מכנסיים ונעליים, שנרשמו באמרת הנאשם בחקירה במשטרה.

ההגנה מבקשת שלא לקבוע ממצא לחובת הנאשם על סמך טעות במילה מפי הסניגור במענה, שכן גרסת הנאשם במשטרה ובבית המשפט שהיה בחזרה מאימון זהה.

דין והכרעה

18. כאמור, החלטתי

נאשם 2

19. במוקד הגנתו של נאשם 2, טענתו שהוא לא החשוד שלגביו העידו השוטרים בוטבול, עזרן ולגזיאל. לטענת נאשם 2, הוא לא נעצר באזור המתנ"ס, אלא בכיכר השוק. למעשה ההגנה מכוונת בהיבט זה לבלבול ששרר בשטח ולאחר מכן גם בתחנת המשטרה ושהביא לטעויות בזיהוי ולטעויות בדוחות השוטרים. לאחר בחינת הראיות באופן מדוקדק, נראה שיש לקבל טענת הגנה זו. יובהר כבר כעת, כי בבסיס ההחלטה על זיכוי מחמת הספק, אין טענה או קביעה בדבר העדר מהימנות של השוטרים, במובן זה, בית המשפט לא מקבל את כל התזה של ההגנה. עוד יובהר, כי בבסיס הזיכוי אין גם קביעה פוזיטיבית בדבר מהימנות עדותו של נאשם 2. עדותו של הנאשם בבית המשפט הותירה רושם שלילי ביותר, אין לי ספק כי בחלקים נכבדים מעדותו הנאשם לא אמר אמת בבית המשפט, בפרט בכל הקשור לעדותו המיתממת שאינה מתקבלת על הדעת כי לא היה מודע כלל למאורעות שהארץ כולה היה שטופה בהם, לעצם קיומו של מבצע שומר חומות ולהפרות הסדר החמורות בכל הארץ, ודאי בנגב ובעיר רהט עצמה. ואולם, חוסר מהימנות של נאשם, אי התאמות באמרותיו ואפילו נקבע באופן פוזיטיבי כי מדובר בשקר, יכול רק לחזק את התשתית הקיימת ולא יכול להחליף את קיומו של מערך ראיות סדור שמסקנתו הרשעה מעבר לכל ספק סביר.

20. עד תביעה 1, השוטר בוטבול, ביצע מעצר לאחר מרדף קצר של מי שהוא איתר וזיהה כמיידה אבנים לכיוון שוטרים וניידות ועצר אותו לאחר שברח עם שני חשודים נוספים לתוך סמטה ללא מוצא המוקפת בשיחים, תוך שהשלושה מתחבאים בתוך השיחים. בית המשפט מייחס מהימנות מלאה לעדותו של השוטר בוטבול ולא נותר ספק בעיניי כי השוטר בוטבול אכן עצר חשוד שיידה אבנים לאחר מרדף ולאחר שזה ניסה להתחבא מפני השוטרים בתוך השיחים.

השאלה היא האם החשוד אותו עצר השוטר בוטבול הוא נאשם 2. בעניין זה נותר ספק. השוטר בוטבול בעצמו לא זיהה את החשוד בזירה כנאשם 2 וזאת גם לפי עדותו הוא. יתרה מכך, השוטר הבהיר שתנאי המקום והשטח לא אפשרו זיהוי של החשוד לפי פנים או פרטים מזהים אחרים. העד עצר את החשוד שזיהה, שגם התנגד למעצרו והביא אותו למקום שבו חנו ניידות משטרה בנקודת הכינוס ואשר הובילו את החשודים לתחנת המשטרה. שלב זה בעבודתו של השוטר בוטבול נעשתה תחת מטח אבנים ואלימות שהופנתה כלפי השוטרים על ידי המתפרעים. בנסיבות אלה, מובן מאליו כי

השוטרים לא פעלו באופן האידיאלי לזיהוי החשודים ולתיעודם. לבית המשפט אין טרזניה כלשהי כלפי השוטרים בשטח באותו מעמד, אך כאמור בסופו של דבר בית המשפט מחויב לבדוק על פי כללי המשפט הפלילי האם יש אפשרות סבירה לטעות בזיהוי. בהקשר זה אדגיש, כי השוטר בוטבול, כמו גם השוטרים האחרים, לא מסרו את שמותיהם של השוטרים בניידות המשטרה בנקודות הכינוס, שאליהם העבירו את החשודים. כל השוטרים היו מעורבים באותו לילה באירועים רבים וביצעו מספר מעצרים.

21. הדברים עלו גם מעדויות השוטרים הנוספים שהוביל השוטר בוטבול באירוע. השוטר עזרן תיאר את התנאים הקשים בהם פעלו וגם השוטר לגזיאל שעצר את נאשם 1, תיאר את הזירה באופן דומה. באמרת השוטר ת/1 שהוגשה חלף עדות ראשית, הובהר כי זהותו של החשוד שעצר (נאשם 1) התבררה לו בתחנה. כמו כן, במהלך העדויות בבית המשפט הובהר כי האמור באמרת השוטר שלאחר המעצר "**הבאנו אותו לתחנה**" (ש' 9), איננה מדויקת, שכן השוטרים שפעלו בשטח ועצרו את החשודים בהתפרעויות הם לא אותם שוטרים שביצעו את ההובלה לתחנה, וכאמור זהותם המדויקת של השוטרים שהובילו חשודים לתחנה אינה בפניי וגם לא ידועה זהותם של השוטרים שקלטו את החשודים בתחנת המשטרה, ביצעו את הזיהוי על פי פרטים וביצעו את ה"התאמה" בין החשודים השונים הרבים שנעצרו באותו ערב ובין השוטרים הספציפיים בזירה שביצעו את המעצרים בפועל. במצב דברים זה, בהעדר ראיות מזהות נוספות שיכולות לקשור באופן ברור בין החשוד שאותו עצר השוטר בוטבול בזירה ובין מי שפרטיו מופיעים בדוחות ושעל פיהם הוגש כתב האישום, לא ניתן לקבוע מעבר לספק סביר שלא חל בלבול בזיהוי.

22. ראו בעניין זה גם עדותו של השוטר חיימוב (ע.ת. 12) שתיאר את האירועים באותו הערב ואת האופן שבו, לאחר שבוצעו מעצרים בזירה, החשודים הובאו לנקודות הכינוס, נמסרו לניידות משטרה שחנו שם ומשם הובאו לתחנה. השוטר חיימוב הסביר שבשל אופי האירועים לא בוצע ברור בזירה של זהות החשודים. השוטר חיימוב תיאר גם שלאחר שהגיעו לתחנה, שוטרים בתחנה מסרו להם "**זה הבן אדם שעצרת קוראים לו איקס קח תעשה לו דוחות פעולה**" (עמ' 244 ש' 1, 19). וראו גם בהמשך החקירה של העד ובפרט שאלות נוקבות שהפנה בית המשפט לעד זה. העד אמנם הובא לבית המשפט כחלק מראיות המאשימה בעניינו של נאשם 4, אך הוא העיד על אופן ההתנהלות באופן כללי באירועים והעדויות שמסר רלוונטיות מאוד להבנת הספק שנותר בעניינו של נאשם 2 בהעדר ראיה מזהה אחרת.

23. לבית המשפט לא הוגש דוח העיכוב או המעצר של נאשם 2, כך שגם בהיבט זה לא ניתן לעקוב אחר המהלך כולו והשוטר בוטבול בעצמו לא העיד במהלך המשפט על האופן המדויק שבו קישר בין פרטיו של נאשם 2 ובין החשוד שאותו עצר בזירה. נאשם 2 בעצמו כאמור הותיר רושם בלתי אמין בבית המשפט, אך בחלק הספציפי בגרסתו, שם עמד על כך שהוא לא נעצר בכיכר המתנ"ס, אין ראיה פוזיטיבית הסותרת את גרסתו. נאשם 2 נחקר במשטרה פעמיים. באמרתו הראשונה מיום 11.5.2021 בשעה 06:45 (ת/8), הנאשם מסר שהוא היה בשוק ברהט, עשה קניות ברהט ואז ראה אנשים בורחים וברח ביחד איתם מתוך פחד והכחיש מעורבות בהפרת סדר או זריקת אבנים. באמרתו השנייה מיום 13.5.2021 בשעה 13:30 (ת/2), חזר על גרסה זו. כאשר הוטח לו בחקירה כשהוא נתפס שהוא מתחבא בתוך השיחים, עמד על כך שהיה בשוק, אך השיב "**אני עכשיו נזכרתי שהתחבאתי כי זרקו רימונים כי פחדתי אני פוחד מרעש חזק**" (ש' 6) ועמד על כך שהוא לא מכיר א תשני החשודים הנוספים שנעצרו ביחד איתו והכחיש שזרק אבנים. לדעת המאשימה יש בכך כדי ללמד כי הנאשם משקר וקושר את עצמו לזירה. קריאת האמרה אינה מאפשרת להגיע למסקנה זו. כאמור, הנאשם אכן אישר באמרתו השנייה שברח מהשוטרים וגם שהתחבא בפניהם, אך לא קשר את עצמו לכיכר המתנ"ס. בבית המשפט הובאו ראיות רבות לכך שמוקדי הפרת

הסדר היו בזירות רבות בעיר רהט, לרבות באזור השוק (ר' למשל עמ' 72 לפרוטוקול מיום 29.9.2022 ואילך), שמשם החלו ההתפרעויות על פי עדויות השוטרים. לכן אין די בכך על מנת לקשור ספציפית נאשם זה לזירה.

24. לאור מסקנתי שלעיל, אין צורך להכריע בטענה אחרת בה התמקדה ההגנה, והיא אי ההתאמות בין שלושת השוטרים בוטבול, עזרן ולגזיאל לגבי תיאור האירוע והזירה. בעניין זה, ההגנה מפנה לכך שהשוטרים מתארים תיאורים שונים באופן מהותי של ההתרחשות בזירה. לדעת המאשימה, מדובר באי התאמות שאינן יורדות לשורשו של עניין. כאמור, לאור מסקנתי שלעיל, אין צורך לקבוע מסמרות בדבר, אך יצוין בתמצית כי בכל הנוגע לשוטרים בוטבול ועזרן, אכן מדובר בתיאורים דומים ואי ההתאמות אינן יורדות לשורשו של עניין והן טבעיות בשים לב לחלוקף הזמן ולתנאים הקשים בהם פעלו השוטרים. ביחס לעדותו של השוטר לגזיאל, שבזמן עדותו בבית המשפט כבר לא שימש שוטר במשטרה, אכן מדובר בתיאור עובדתי שקשה ליישב עם התיאור של השוטרים בוטבול ועזרן, ובמובן זה התיאור העיקרי של השוטר בוטבול מקובל עליי כמהימן וכמשקף את ההתרחשות באירוע, ואולם הדבר הוא מעבר לדרוש.

טענות ההגנה התוקפות את מהימנות של השוטר בוטבול בהיבט זה אינן מתקבלות. ההתרשמות היא, כי השוטר בוטבול דייק בעדותו מאוד, לא ניסה להפליל את נאשם 2 מעבר למה שאכן חווה. השוטר העיד בכנות לגבי התנאים ששררו באירוע, מסר במפורש כי הוא לא ביצע זיהוי של פנים ושמות, התייחס גם לכך שהוא מכיר את משפחתו של נאשם 2 כמשפחה מכובדת בעיר, וייחס את מעורבותו של בן המשפחה בהפרות הסדר בסחף של צעירים. השוטר בוטבול הרשים בעדותו האחראית ובאופן בו החליט גם במעמד האירוע לפעול באופן אקטיבי להגנה על השוטרים ולהשבת הסדר הציבורי על כנו, ואין לי ספק שעדותו היא עדות אמת.

נאשם 4

25. בעניינו של נאשם 4 המצב שונה. בעניין זה אין מחלוקת, כי החשוד שאותו עצר השוטר אבוהרון בחנות הנרגילה הוא נאשם 4. המחלוקת היא האם נאשם 4 ביצע את המיוחס לו בכתב האישום, קרי האם השליך אבנים על השוטרים והאם השוטר אבוהרון אכן זיהה מעבר לכל ספק סביר את נאשם 4 כמשליך האבנים ואז תוך כדי קשר עין רציף עקב אחריו לתוך חנות הנרגילה שם נעצר. בעניין זה, ב"כ הנאשם אינו מפנה את עיקר החיצים בשאלת מהימנותו של השוטר, אלא בעיקר מנסה ללמוד ממכלול הנסיבות ובעיקר ממחדלי חקירה לדעתו, על האפשרות לטעות. בחינה מעמיקה של הראיות והטענות בעניין זה, מובילה למסקנה שאשמתו של נאשם 4 הוכחה מעבר לספק סביר ואין בעניינים שהועלו על ידי ההגנה כדי לכרסם בכך.

26. כפי שפורט לעיל, השוטר אבוהרון עמד על כך שהבחין בנאשם משליך אבנים לכיוון השוטרים וניידות המשטרה ממרחק קטן מאוד, היה איתו בקשר עין רציף עד לכניסתו לתוך חנות הנרגילה במרחק 5 עד 10 מטרים בלבד, וראה אותו מתיישב בתוך חנות הנרגילה, מושך כיסא ומתיישב. ב"כ הנאשם עשה ככל שביכולתו לכרסם בתיאור של השוטר אבוהרון, אך עדותו נותרה איתנה וקוהרנטית ולא נסתרה. בית המשפט מקבל את עדותו של השוטר אבוהרון, שאכן מי שראה אותו כמשליך אבנים הוא אותו אדם שעצר בתוך חנות הנרגילה.

27. עדותו של השוטר אבוהרון, מלבד היותה מהימנה, הגיונית ומשתלבת היטב עם תיאור הזירה, מתחזקת גם מהתיאור שתיאר השוטר את החשוד בשני פרטי לבוש עיקריים - חוצה בצבע בורדו וכובע קסקט אפור. זאת כאמור, בשונה מעניינו של נאשם 2 שפורט לעיל, שם לא היו אינדיקציות ראייתיות נוספות לזיהוי. אין מחלוקת כי נאשם 4 אכן לבש חולצה בצבע בורדו וכאמור נאשם 4 גם קושר את עצמו למקום המעצר ולזהות השוטר העוצר. הקושי אשר אכן

חייב עיון מעמיק בראיות נעוץ בסוגיית הכובע. בתיק החקירה אין אינדיקציה לכך שנתפס כובע, אין אינדיקציה בתיק לכך שנאשם 4 הגיע עם כובע לתחנת המשטרה וכאמור, לא בוצע תיעוד חזותי של החשודים כשהגיעו לתחנת המשטרה. נאשם 4 עצמו מכחיש שחבש כובע ואף מוסר בתוקף שהוא מעולם לא חבש כובע. ואולם, בסופו של דבר פרט זה, אף שמדובר בתקלה שקשורה באופן בו נערכה שרשרת הזיהוי והקליטה של החשודים בתחנה, אינה מקימה ספק סביר באשמתו של הנאשם. השוטר אבוהרון עמד על כך שנאשם 4 חבש כובע מהרגע הראשון שראה אותו משליך אבנים ועד שהכניס אותו לניידת המשטרה בדרך לתחנת המשטרה, שגם אז החשוד עדיין חבש את הכובע. כאמור, בהעדר מחלוקת על כך שנאשם 4 הוא החשוד שנעצר על ידי השוטר אבוהרון והובא לתחנה, ולאחר שבית המשפט מייחס מהימנות מלאה לתיאור השוטר אבוהרון, השאלה "לאן נעלם הכובע?" מלמדת על ליקוי בחקירה, אבל לא כזה שמוביל למסקנה בדבר ספק בזיהוי.

28. לזיהוי הברור והמפורש של השוטר אבוהרון, מצטרפת ההתרשמות מעדות הנאשם עצמו ואי ההתאמות באמרותיו בעניינים חשובים שהותירו בסופו של דבר רושם שלילי אצל בית המשפט, שלא מאפשר לקבל את גרסתו כגרסת אמת. הנאשם העיד שחזר מאימון מסכם של קבוצת הכדורגל בה הוא משחק ונכנס לבית הקפה כדי לראות שם משחק כדורגל, במקום היו אנשים רבים. הנאשם העיד שהוא ישב במקום ולא התייחס כלל לבלגן שהיה בחוץ, עד שפתאום הגיע אליו שוטר לקח אותו ועצר אותו. בית המשפט מתקשה מאוד לתת אמון מלא בגרסה זו, המנסה לתאר מצב של אידיליה רגועה ושקטה בתוך בית הקפה, המנותקת לחלוטין ממצב הקרב והלחימה שהתרחש ממש מחוץ לדלת בית הקפה. כפי שתואר היטב במהלך המשפט, מדובר בזירת לחימה לכל דבר ועניין, במהלכה ידו אבנים, נעשה שימוש ברימוני הלם, הוצתו צמיגים, נעקרו ברזלים וממצלמות אבטחה ממקומם ובעיר רהט בכלל, ובאזור הזירה בכלל זאת, היו מעורבים מאות רבות של צעירים מבני המקום והפרות סדר. התיאור המיתמם של הנאשם בהיבט הזה נדחה כבלתי מהימן. הדברים מתווספים לכך שבאמרותיו במשטרה, הנאשם הרחיק את עצמו עוד יותר גם מעצם הידיעה שהיו מהומות. וראו למשל אמרתו השנייה (מיום 13.5.2021 שעה 12:07 (ת/ש' 60):

"ש: מה היה בחוץ שישיבת בבית קפה?"

ת: לא ידוע מה קרה בחוץ לא שמעתי כלום השוטר אמר לי בוא תעלה לאוטו עליתי". כלומר, הנאשם בחקירתו הרחיק את עצמו מקשר למציאות שהתרחשה מעבר לקיר באופן בלתי מהימן. בבית המשפט ניסה לצמצם את הפער שבין המציאות האובייקטיבית לבין גרסתו הלא מהימנה במשטרה, בכך שהעיד שידע מה קורה בחוץ אבל זה לא עניין אותו ובהמשך גם העיד שבגלל מה שקרה בחוץ פחד ללכת הביתה והעדיף להישאר בבית הקפה. זהו ניסיון חמקני לטשטוש הגרסה השקרית במשטרה, וכאמור גם בבית המשפט גרסה זו לא הותירה אמון. כאשר הפערים הוטחו בנאשם בחקירה נגדית, האשים את החוקר שלא רשם את דבריו, אך יוזכר כי אמרות הנאשם הוגשו בהסכמה, החוקר בוקובזה שגבה את ת/9 כלל לא זומן לחקירה נגדית ואילו השוטר כהן שגבה את ת/4, לא נשאל בחקירה ולא הוטחה בו הטענה שהשמיט או עיוות את גרסת הנאשם. בנסיבות אלה, יש לבסס את הרשעת נאשם 4 על עדות השוטר ולאחר שעדות הנאשם נדחת כבלתי מהימנה.

29. בעניין אחד יש לקבל את טענת ההגנה והיא שאין בעדות השוטר חיימוב כדי לסייע למאשימה בעניינו של נאשם זה. השוטר חיימוב העיד שהוא סייע לשוטר אבוהרון לבצע מעצר אחרי שראה שהוא לבד בתוך ההמון. השוטר אבוהרון ביצע באותו ערב מספר מעצרים ונאשם 4 לא נעצר בתוך ההמון, אלא בתוך בית הקפה. השוטר חיימוב גם לא קושר את החשוד שהוא סייע במעצרו לנאשם 4 דווקא ולכן עדותו איננה רלוונטית. בעניין זה, העד מסר בכנות בבית המשפט כי האזכור של נאשם 4 בדוח הפעולה שלו נעשה בתחנה, לאחר שפרטיו נמסרו לו על ידי שוטרים בתחנה כפרטיו של מי שהוא סייע במעצרו. הוא עצמו לא יודע מי מסר לו את הפרטים בתחנה וגם לא יודע לאשר שזה

האדם שהוא אכן עצר.

סוף דבר

30. נוכח כל האמור לעיל, אני מורה על זיכוי של נאשם 2 מחמת הספק ועל הרשעתו של נאשם 4 מהמיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"ג, 26 מרץ 2023, במעמד הצדדים